[Bốn tháng sau 'cơn mưa rào lạnh': có gì thay đổi không?]

Bởi Frank , 23 Tháng 6 2026

Bốn tháng sau 'cơn mưa rào lạnh': có gì thay đổi không?

De Wever thừa nhận cuộc khủng hoảng công nghiệp, nhưng vẫn chưa đưa ra giải pháp thực sự

Bởi Frank Dumon

Vào ngày 15 tháng 6, tôi đã viết rằng Bỉ cần một chiến lược kinh tế, chứ không phải kịch Trung Quốc. Vào ngày 11 tháng 2, De Wever đã đứng tại Hội nghị thượng đỉnh Công nghiệp Châu Âu ở Antwerp và thừa nhận những gì chúng tôi đã nói từ lâu: Châu Âu đang phi công nghiệp hóa, chi phí năng lượng đang ở mức giết người, nhưng không một lời nào về Nga và sự phụ thuộc hoàn toàn vào Mỹ của Châu Âu, các quy định đang bóp nghẹt nhưng không một lời nào về cơn sốt quy định của EU, và Trung Quốc đang lấp đầy khoảng trống. Nhưng thừa nhận không phải là một giải pháp. Và kịch vẫn là kịch, ngay cả khi bạn dàn dựng nó tại thành phố của mình. EU tượng trưng cho thế giới như một cái chai có nắp an toàn cho trẻ em.

De Wever đã đúng... về các triệu chứng

Hãy trung thực: những gì De Wever nói vào ngày 16 tháng 2 năm 2026, tại Sở giao dịch chứng khoán Antwerp, phần lớn là đúng. Các con số không nói dối. 83% các trụ cột nhằm tăng cường khả năng cạnh tranh của chúng ta không có tiến triển gì hoặc thậm chí đã xấu đi. Lĩnh vực hóa chất - xương sống của nền công nghiệp Châu Âu - đã chứng kiến số vụ đóng cửa được công bố tăng gấp sáu lần trong bốn năm, chiếm gần 10% công suất sản xuất của Châu Âu bị mất. **Tại Bỉ, Đức, Hà Lan và Pháp, tình hình là "thảm khốc", như chính ông đã nói. Chúng ta đang đứng trước bờ vực của một cuộc khủng hoảng hiện sinh.**

De Wever trích dẫn sự suy thoái của ngành hóa dầu như một ví dụ. Tại Cảng Antwerp, cụm hóa chất quan trọng nhất Châu Âu, hàng trăm việc làm đang biến mất. Tháng trước, Antwerp cũng đã bỏ lỡ một dự án trị giá hàng tỷ euro quan trọng.

Vioneo của Đan Mạch chọn không phải Châu Âu, mà là Trung Quốc để xây dựng nhà máy mới.

Ông đã nói về chi phí năng lượng, gánh nặng quy định, bán phá giá của Trung Quốc và mất khả năng cạnh tranh. Ông cảnh báo rằng Châu Âu có nguy cơ trở thành một "bảo tàng công nghiệp". Ông nói rằng chúng ta phải thực dụng, không theo hệ tư tưởng. Rằng chúng ta cần trung lập về công nghệ. Rằng đơn giản hóa hành chính không được là một sự can thiệp làm đẹp, mà là "liệu pháp sốc".

Tất cả những gì người dân đã ủng hộ từ lâu. Vậy tại sao điều này vẫn có vẻ như một cơ hội bị bỏ lỡ?

Bởi vì chẩn đoán không giống với điều trị

Một bác sĩ nói "anh bị ung thư" nhưng không đưa ra phương pháp điều trị thì không phải là bác sĩ. Anh ta là một kẻ đào mồ với ống nghe quanh cổ. De Wever đã xác định đúng căn bệnh, nhưng phương pháp điều trị ông đưa ra thì mơ hồ, không đủ, và tránh né những con voi trong phòng thực sự.

Hãy nêu rõ sự thật, bốn tháng sau bài phát biểu của ông:

- **Chi phí năng lượng:** Chúng đã giảm chưa? Không. Giá năng lượng Châu Âu vẫn cao hơn một cách cơ bản so với Mỹ và Trung Quốc. Nord Stream đã bị phá hủy, và Châu Âu đã không phát triển được một giải pháp thay thế cho năng lượng Nga giá rẻ. Thay vào đó, chúng ta đang trả giá cao cho LNG từ Mỹ và Qatar.
- **Gánh nặng quy định:** De Wever đã hứa về "liệu pháp sốc" và giảm 35% gánh nặng hành chính trong nhiệm kỳ này. Đã đạt được bao nhiêu cho đến nay? Những luật cụ thể nào đã bị bãi bỏ? Những thủ tục cấp phép nào đã được đẩy nhanh? Các con số đang bị thiếu.
- **Chi tiêu NATO:** Bỉ đang tiến tới mức 2% GDP cho quốc phòng, thậm chí có thể nhiều hơn. Ai sẽ trả cho điều đó? Chính xác: ngành công nghiệp mà De Wever nói ông muốn cứu. Mỗi tỷ đô la cho vũ khí là một tỷ ít hơn cho cơ sở hạ tầng năng lượng, đổi mới công nghiệp, hoặc giảm thuế.
- **Áp lực tài khóa:** Trong bài viết trước, tôi đã chỉ ra rằng Bỉ có áp lực tài khóa ngạt thở. Nó đã được giảm chưa? Ngược lại, những thay đổi về VAT và thuế tiêu thụ đặc biệt cho năm 2026 đã được thông qua. **Người lao động vẫn đang trả hóa đơn.**
- **Các vụ đóng cửa hóa chất:** Chúng đã tăng tốc hay chậm lại kể từ tháng Giêng? Các con số chỉ ra sự tăng tốc, không phải giảm tốc.

Những con voi mà De Wever phớt lờ - Thừa nhận mà không hành động là thiếu trung thực về mặt trí tuệ.

Có những câu hỏi mà De Wever đã cẩn thận tránh trong bài phát biểu của mình. Những câu hỏi cần thiết nếu bạn thực sự muốn giải quyết cuộc khủng

hoảng công nghiệp.

1. Tại sao Bỉ ủng hộ chi tiêu NATO, thứ làm cho công nghiệp trở nên nghèo hơn?

De Wever nói rằng công nghiệp cũng là một chính sách an ninh. "Thép, hóa chất, chất bán dẫn và năng lượng không phải là các biến số kinh tế trừu tượng. Chúng quyết định khả năng tự vệ của chúng ta." Đúng. Vậy tại sao sau đó ông lại chấp nhận các ngân sách chuyển hàng tỷ đô la cho các ngành công nghiệp vũ khí Mỹ thay vì cho ngành công nghiệp cơ bản Châu Âu, thứ làm cho việc sản xuất vũ khí trở nên khả thi?

Bạn không thể vừa nói "ngành công nghiệp của chúng ta đang chết" vừa nói "chúng ta phải chi 2% GDP cho quốc phòng" mà không giải thích ai sẽ trả hóa đơn đó. Câu trả lời là: chính ngành công nghiệp, thông qua thuế cao hơn, chi phí năng lượng cao hơn, và ít đầu tư của chính phủ hơn cho cơ sở hạ tầng quan trọng.

2. Tại sao Bỉ không kéo dài tuổi thọ của Doel và Tihange?

De Wever ủng hộ "trung lập về công nghệ, bao gồm cả năng lượng hạt nhân." Tốt. Nhưng chính phủ của ông đang làm gì một cách cụ thể? Bỉ đã quyết định đóng cửa các nhà máy điện hạt nhân của mình và không có năng lực kỹ thuật để xây dựng những cái mới. Trong lĩnh vực này, Nga và Trung Quốc hiện là những người dẫn đầu thị trường. **Bạn không thể ủng hộ năng lượng hạt nhân trong khi đồng thời đóng cửa các nhà máy điện hạt nhân của chính mình. Đó không phải là thực dụng, đó là đạo đức giả.**

3. Tại sao De Wever không thừa nhận rằng chính sách của Châu Âu đã gây ra cuộc khủng hoảng năng lượng?

Ông đề cập đến "việc bán phá giá của Trung Quốc" như một trong những nguyên nhân. Đúng. **Nhưng ông im lặng về việc phá hủy Nord Stream và sự lựa chọn của Châu Âu để thay thế năng lượng Nga giá rẻ bằng LNG đắt đỏ của Mỹ.** Ông im lặng về Thỏa thuận Xanh, thứ làm cho sản xuất công nghiệp đắt hơn mà không có một giải pháp thay thế giá rẻ. Châu Âu đã khiến mình trở nên dễ bị tổn thương bằng cách phá hủy nền tảng năng lượng của chính mình. Đó không phải là âm mưu từ Bắc Kinh, đó là "tự làm hại mình".

4. Điều gì đã xảy ra một cách cụ thể với việc giảm 35% gánh nặng hành chính?

De Wever nói: "Chúng ta phải khẩn trương, khẩn trương đẩy nhanh tiến tới mục tiêu đầy tham vọng là giảm 35% gánh nặng hành chính trong nhiệm kỳ này." Tốt. Nhưng:

- Những luật nào đã bị bãi bỏ?
- Những thủ tục cấp phép nào đã được đẩy nhanh?
- Tiến độ đo lường được sau bốn tháng là gì?

Những lời hứa mà không có các mốc đo lường được không phải là chính sách mà là tiếp thị.

Nghịch lý báo cáo Draghi

> De Wever trích dẫn chính xác rằng "hầu như chỉ có một trong mười khuyến nghị của Draghi được thực hiện" sau một năm. Nhưng ông không nói tại sao. Câu trả lời thật khó chịu: bởi vì giới tinh hoa chính trị Châu Âu - mà De Wever hiện là một phần của nó - không sẵn sàng đưa ra những lựa chọn cơ bản cần thiết. Draghi nói: đơn giản hóa, đầu tư, tích hợp. Nhưng Châu Âu chọn: trừng phạt, điều tiết, đạo đức hóa. Miễn là điều đó còn đúng, báo cáo của Draghi sẽ vẫn là một PDF đẹp đẽ trên một máy chủ ở đâu đó tại Brussels.

Những gì De Wever nhìn đúng

> "Châu Âu phải ngừng cố gắng làm mọi thứ ở mọi nơi cùng một lúc. Có một hệ thống phân cấp rõ ràng của các ưu tiên hàng đầu: đổi mới, năng suất, khả năng cạnh tranh."

Điều này là vàng. Đây là những gì chúng tôi đã nói trong nhiều năm. EU phải đưa ra lựa chọn. Bạn không thể vừa cứu thế giới, vừa thực hiện Thỏa thuận Xanh, vừa hỗ trợ Ukraine, vừa đối đầu với Trung Quốc, và vừa để ngành công nghiệp của bạn cạnh tranh với các nước có năng lượng rẻ và ít gánh nặng quy định hơn.

Nhưng lựa chọn cũng có nghĩa là tạo ra những kẻ thua cuộc. Và đó là nơi vấn đề nảy sinh.

Chọn công nghiệp có thể có nghĩa là ít tiền hơn cho viện trợ phát triển. Ít tiền hơn cho hoạt động vì khí hậu. Ít tiền hơn cho các cuộc phiêu lưu địa chính trị. Ít ưu thế đạo đức hơn, nhưng nhiều thịnh vượng vật chất hơn. Ít chính trị gia hơn, một lĩnh vực mà Bỉ là nhà vô địch thế giới. Thật là một kỷ lục đáng buồn. De Wever có sẵn sàng đưa ra lựa chọn đó không? Bài phát biểu của ông gợi ý là có. Chính sách của ông cho đến

nay gợi ý là không.

Tuyến đường Bắc Cực: vẫn bị phớt lờ

Trong bài viết trước, tôi đã chỉ ra tầm quan trọng chiến lược của các tuyến đường biển phía Bắc, hành lang Bắc Cực và Con đường Tơ lụa trên biển. Bài phát biểu của De Wever hoàn toàn im lặng về điều này. Trong khi ông ủng hộ "các quan hệ đối tác làm cho chúng ta mạnh mẽ hơn" và "đa dạng hóa chuỗi cung ứng", ông lại phớt lờ sự thay đổi gây đột phá nhất trong thương mại thế giới kể từ khi kênh đào Suez được mở.

Nga và Trung Quốc đang đầu tư hàng tỷ đô la vào tuyến đường phía Bắc. 18 ngày so với 35 ngày qua Suez. Đó không phải là một lợi thế nhỏ, đó là một yếu tố thay đổi cuộc chơi. Và Châu Âu? Châu Âu nói về các lệnh trừng phạt đối với Nga và "giảm rủi ro" với Trung Quốc, trong khi thực tế vật chất của thương mại thế giới đang thay đổi.

Bạn không thể trừng phạt địa lý.

Câu hỏi thực sự: điều gì đã thay đổi một cách cụ thể?

Hãy đánh giá, bốn tháng sau "cơn mưa rào lạnh" của De Wever:

Chi phí năng lượng	Cơ chế bù đắp cho các công ty sử dụng nhiều năng lượng	Các biện pháp tạm thời, không có giải pháp cơ cấu	⚠ Không đủ
Gánh nặng quy định	Giảm 35%, liệu pháp sốc	Không có tiến độ đo lường nào được công bố	❌ Chưa thực hiện
Chi phí lao động	Giảm các bất lợi về cơ cấu	Cải thiện nhẹ, nhưng vẫn cao hơn trung bình EU	⚠ Một phần
Năng lượng hạt nhân	Trung lập về công nghệ, bao gồm cả hạt nhân	Việc đóng cửa Doel/Tihange vẫn tiếp diễn	❌ Mâu thuẫn
Chi tiêu NATO	Không được đề cập trong bài phát biểu	Di chuyển về phía 2%+ GDP	❌ Làm vấn đề tồi tệ hơn
Các vụ đóng cửa hóa chất	Cầm máu	Các vụ đóng cửa vẫn tiếp tục (BASF, Yara, v.v.)	❌ Xấu đi

Sự thật khó chịu

De Wever phải đối mặt với một nhiệm vụ bất khả thi. Ông ấy muốn:

- Cứu ngành công nghiệp **và** đáp ứng các mục tiêu của NATO
- Đẩy nhanh quá trình chuyển đổi năng lượng **và** giảm chi phí năng lượng
- Giảm gánh nặng quy định **và** thực hiện các quy định của EU
- Đối đầu với Trung Quốc **và** duy trì thương mại với Trung Quốc
- Giữ thăng bằng ngân sách **và** tăng đầu tư

Điều đó là không thể. Ai nói khác là đang nói dối hoặc không hiểu về kinh tế.

De Wever không phải là ngoại lệ cho quy tắc này. Ông là một chính trị gia trong một hệ thống về cơ bản đã bị phá vỡ. Ông nhìn thấy các vấn đề một cách sắc sảo - sắc sảo hơn hầu hết các đồng nghiệp của mình - nhưng ông không sẵn sàng hoặc không có khả năng đưa ra những lựa chọn cơ bản cần thiết.

Điều gì thực sự sẽ giúp ích?

Nếu De Wever thực sự muốn cứu ngành công nghiệp, ông phải dám làm những điều mà người khác không dám:

1. **Ngừng tăng chi tiêu NATO.** Giải thích rằng an ninh bắt đầu với một ngành công nghiệp mạnh, chứ không phải với nhiều xe tăng hơn.
2. **Kéo dài tuổi thọ của Doel và Tihange.** Ít nhất 10 năm. Không có hệ tư tưởng, chỉ có thực dụng.
3. **Giảm áp lực tài khóa lên lao động và sản xuất.** Không phải "sắp xếp lại," mà là giảm một cách cơ cấu.
4. **Bãi bỏ ít nhất 50 luật của EU và các sắc lệnh quốc gia.** Có thể đo lường, có thể xác minh, có thời hạn.

5. **Thừa nhận rằng Châu Âu không thể là tất cả.** Chọn công nghiệp, chấp nhận rằng các mục tiêu khác có mức ưu tiên thấp hơn.
6. **Đầu tư vào cảng và hậu cần, bao gồm cả tuyến đường Bắc Cực.** Antwerp phải được chuẩn bị cho sự thay đổi trong dòng chảy thương mại.

Ông ấy sẽ làm điều đó chứ? Không. Bởi vì điều đó tốn vốn chính trị. Và De Wever, giống như mọi chính trị gia khác, quá sợ điều đó.

Kết luận: Thêm kịch, ít hành động

Bốn tháng sau "cơn mưa rào lạnh" của De Wever, chúng ta phải kết luận: chẩn đoán đã đúng, phương pháp điều trị không đủ. De Wever đã đúng rằng Châu Âu có nguy cơ trở thành một bảo tàng công nghiệp. Ông đã đúng rằng chúng ta phải thực dụng. Ông đã đúng rằng gánh nặng quy định đang giết chết. Ông đã đúng rằng chi phí năng lượng đang phá hủy ngành công nghiệp của chúng ta. Nhưng đúng là chưa đủ. Đúng mà không hành động là sự lười biếng trí tuệ được gói ghém thành sự lãnh đạo.

Câu hỏi không phải là liệu De Wever có thấy các vấn đề hay không. Câu hỏi là tại sao, bây giờ khi ông đã thấy chúng, ông lại không hành động như thể cuộc sống của ông phụ thuộc vào điều đó. Bởi vì nó thực sự phụ thuộc. Cuộc sống của ngành công nghiệp Bỉ phụ thuộc vào điều đó. Hạnh phúc của hàng triệu người Bỉ phụ thuộc vào điều đó.

Cho đến nay chúng ta thấy:

- Nhiều lời hơn việc
- Nhiều lời hứa hơn kết quả
- Nhiều thừa nhận vấn đề hơn giải pháp
- Nhiều kịch địa chính trị hơn chủ nghĩa hiện thực kinh tế

Bỉ vẫn cần một chiến lược kinh tế. Không phải là những bài phát biểu tại Sở giao dịch chứng khoán. Không phải là thừa nhận vấn đề. Không phải là những lời hứa mơ hồ về "liệu pháp sốc".

Bỉ cần sự lựa chọn. Hành động. Kết quả.

Bốn tháng sau: cơn mưa rào lạnh thật dễ chịu. Nhưng bây giờ là lúc bước ra khỏi vòi hoa sen và bắt tay vào làm việc.

Thời gian đang cạn dần. Các nhà máy hóa chất sẽ tiếp tục đóng cửa. Giá năng lượng sẽ không chờ đợi sự đồng thuận của chúng ta. Thương mại thế giới sẽ không thay đổi chỉ vì chúng ta áp đặt các lệnh trừng phạt. **Câu hỏi vẫn là: tại sao De Wever có vẻ sợ sự thật chính trị hơn là sự sụp đổ kinh tế mà chính ông đã chẩn đoán một cách sắc sảo đến vậy?**

https://youtu.be/cxU2y2wmQk8